

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.791/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Hajnal Péter bíró

Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Bilonka Ügyvédi Iroda
eljár: Dr. Bilonka Béla ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal
(6722 Szeged, Rákóczi tér 1.)

Az alperes képviselője: Dr. Kis Zoltán Viktor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vadászat rendjének megsértésével kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 13. sorszám alatt

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Szegedi Törvényszék

102.K.700.283/2024/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes vadászati idényen kívül, 2024. január 12. napján, hivatásos vadász kíséretében elejtett egy dámbikát a vadászatra jogosult X. Zrt. ... Tájégséghez tartozó ... kódszámú vadászterületén. Az elsőfokú trófeabírálat során az alperes Agrárügyi Főosztály Földművelésügyi Osztálya ellenőrizte a vadászati naplót, majd az Országos Trófeabírálati Rendszerben a mért és szubjektív paraméterek rögzítése után, azokból egy automatikusan számított értéket (CIC pontot) generált a trófeabírálati program, ami jelen esetben 226,13 pont lett. A trófeatömeget 5,81 kg-ban állapították meg, az elsőfokú trófeabírálat alkalmával a korbecslés során 9 évben állapították meg az elejtett dámszarvas bika korát a B060623D00132 törzsszámú igazolás szerint.

[2] Az alpereshez 2024. január 23. napján érkezett beadványban a N. Vadásztársaság vitatta az elejtés szakszerűségét és jogszerűségét. Az alperes a tényállás tisztázása érdekében, a CS/H01/00128-5/2024. számú határozatával az elsőfokú trófeabírálatról kiállított B060623D00132 törzsszámú igazolást visszavonta az általános közigazgatási rendtartásáról szóló 2016. évi CL. törvény 120. § (1) bekezdése alapján. Az alperes a tényállás tisztázása során megismételte a trófeabírálatot, az Országos Trófeabírálati Rendszerbe ismételten rögzítette a mért és szubjektív paramétereket, amelynek kalkulált CIC pont értéke 225,92 pont lett, a trófeatömeget 5,73 kg-ban állapította meg, valamint a korbecslés alapján - az ismételt elsőfokú trófeabírálat során, egyezően az első eredménnyel - 9 éves korban állapította meg az elejtett dámszarvas bika korát. A két bírálat közötti ponteltérés beszáradásból, valamint a minimális mérési eltérésekből eredő kalkulációs különbségekből adódott.

[3] A fentiekből eredően az alperes 2024. február 1. napján másodfokú trófeabírálatra bemutatta a trófeát. Az Országos Trófeabíráló Testület (a továbbiakban: OTT) által rögzített mért és szubjektív paraméterek alapján az automatikusan kalkulált CIC pont értéke 222,83 lett, a trófeatömeget 5,67 kg-ban, a korbecslés során az elejtett dámszarvas bika korát 10 évben állapították meg. Megjegyzésként „érett”, „idényen kívüli elejtés” került rögzítésre az Agrárminisztérium, mint másodfokú hatóság által kiállított hatósági bizonyítványban.

[4] Az alperes a másodfokú trófeabírálat eredménye alapján, a B060623D00132 törzsszámú dámszarvas bikára vonatkozó, az Agrárminisztérium által kiállított hatósági bizonyítvány kézhezvételét követően az idényen kívüli elejtés miatt hivatalból eljárást indított a felperessel szemben, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 69. § (1) bekezdésének rendelkezésére tekintettel. Az eljárás lezárásaként 2024. február 23. napján meghozott CS/H01/00231-3/2024. számú határozatában a vadászat rendjének megsértése miatt a felperest 850.000 forint vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, továbbá a felperes 06-4869 sorszámú vadászbírságát 2 év 7 hónapra visszavonta. A határozata a Vtv. 65. § (1) bekezdésének, 69. § (1) bekezdésének, 71. § (1) bekezdés 22. pontjának, 72. § (1) bekezdésének, 74. § (4) bekezdésének, 84. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a Vtv. végrehajtásának szabályairól

szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 78. § b) pontjának rendelkezésén alapul. Az alperes megállapította, hogy a vadászatra jogosult részéről nem érkezett a hatósághoz idényen kívüli elejtés engedélyezése iránti kérelem, így a vad elejtése a vadászati hatóság engedélye nélküli, vadászati idényen kívüli elejtés, amely a vadászat rendjének megsértéseként minősül. Rögzítette, hogy a felperes a Vtv. 72. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének (vadászlőfegyverrel és vadászíjjal lövést leadni csak akkor szabad, ha a vadász a vadat kétséget kizáróan felismerte, [...]) nem tett eleget.

[5] A felperes keresetében kérte a határozat megsemmisítését és az alperes perköltség viselésére kötelezését. Hivatkozott - egyebek mellett - a tényállás tisztázás hiányosságára, a kísérő hivatásos vadász felelősségére. Állította, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, magatartása és a kísérő hivatásos vadász döntése felrögzíthetőnek nem minősíthető. Rámutatott, hogy az érintett vadászterületen a dám állományt, mint nemkívánatos vadfajt a jogszabályi előírásokból következően nulla számúra kell redukálni, továbbá, hogy az alperes egymást követő két alkalommal is 9 éves életkorúnak bírálta el az elejtett dámszarvas bikát.

[6] Az alperes a védiratában kérte a kereset elutasítását és perköltsége megtérítését. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú testület megállapításán alapuló hatósági bizonyítványhoz kötve van.

A jogerős ítélet

[7] A Szegedi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2024. szeptember 12. napján meghozott 102.K.700.283/2024/12. számú ítéletével a keresetet elutasította, hivatkozva a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés b) pontjára. A jogerős ítélet indokolásában kiemelte, hogy a felperes nem tudta alátámasztani, hogy téves a dámszarvas bika életkorának a döntés alapját képező hatósági bizonyítványban történt megállapítása. A felperes által benyújtott magánszakértői vélemény kapcsán - amelyet az elsőfokú bíróság okirati bizonyítékként értékelte - rámutatott, hogy objektív módszer nincs a pontos kormeghatározásra, a szakértő is csak szakmai tapasztalata alapján határozza meg a dámbika korát 9 évben. Hangsúlyozta, hogy mivel a felperes és a magánszakvélemény is azt állítja, hogy a kormeghatározásra nincs objektív módszer 9 és 10 éves korban az állat külső jegyei alapján, így a felperes nem győződhetett meg biztonsággal arról sem, hogy lőhető-e a vad.

[8] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy a kísérő hivatásos vadász által adott engedély nem mentesíti a felperest az idényen kívüli elejtés felelőssége alól. Rámutatott, hogy a Vhr. 67. § (2) és (3) bekezdése arról rendelkezik, hogy a vadász a hivatásos vadász engedélyével adhat le lövést, ugyanakkor a Vhr. nem telepíti át a Vtv. 72. § (1) bekezdése szerinti felelősséget a kísérővadászra. A vadászidényen kívüli elejtés ténye megállapítást nyert, így az érintett vadászterületre meghatározott nulla egyedszám nem releváns. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes kellő részletezettséggel feltárta a tényállást, indokolási kötelezettségének eleget tett, a jogszabályi rendelkezéseket helyesen alkalmazta.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását azzal, hogy az új eljárásban egyrészt a magatartás felrögzíthetőségének minősítése körében

törvényes, életszerű és észszerű jogalkalmazást és jogértelmezést folytasson, másrészt a perben perdöntő jelentőségű szakkérdésben az indítványozott igazságügyi szakértői szakvéleményt alkalmazza és ítéletét a szakvéleményre alapozza. Kérte továbbá, hogy a Kúria kötelezze az alperest a felmerült perköltség megfizetésére.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ad) alpontja szerinti befogadhatósági okot jelölte meg. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján előadta, hogy a joggyakorlat egységesítése olyan alapvető jogértelmezési kérdésben, hogy egy magatartás felróhatóságának megítélése körében az „adott helyzetben elvárható eljárás” minősítése a minősítés szempontjából releváns jogszabályok (jogalkotó) céljának és a józan észnek megfelelő értelmezése és alkalmazása szerint történjen, kizárva az Alaptörvényben meghatározott jogértelmezési keretek túllépését, az indokolatlan és megalapozatlan kiterjesztő jogértelmezést. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az indítványa ellenére, az indítvány megindokolt elutasítása nélkül mellőzte a per alapvető tárgyát képező perdöntő szakkérdés elbírálása körében az igazságügyi szakértői szakvélemény perbeli benyújtásának, felhasználásának engedélyezését. A felperes álláspontja szerint a szakvélemény mellőzése az ügy érdemére kiható olyan eljárási szabálysértés, amely a jogerős ítélet megalapozatlanságát eredményezi.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - a következők szerint - nem állnak fenn.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabálysértés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve, így a Kúria a felperes által megjelölt, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott további befogadhatósági okot is vizsgálta.

[14] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Ezzel

összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja, így a befogadás körében a Kúriának nem az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogszerűségét, hanem annak a jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálnia. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[15] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységesítése érdekében, valamint az ad) alpontra tekintettel, az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértés miatt kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, így a Kúria elsőként e befogadási okok fennállását vizsgálta.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában szabályozott befogadhatósági ok alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn, míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2., stb.), az meghaladottá vált. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.37.584/2022/2., Kfv.37.314/2013/4.).

[17] A Kúria 7/2023. (Jpe.IV.60.024/2023/10. szám) Jogegységi határozatában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatának értelmezése körében kifejtettek szerint konjunktív feltételként kell vizsgálni, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, továbbá, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek a bírói gyakorlat szétartó voltára utalnak, annak egysége - ellentétes jogértelmezés miatt - a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.37.077/2023/2., Kfv.37.187/2023/2.).

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata alkalmazása során a felvetett jogkérdésben eltérő bírói döntéseket az elsőfokú bíróság által hozott jogerős ítéletek körében kell vizsgálni. A felperes a befogadási okok körében a joggyakorlat egységének biztosítását hangsúlyozta, azonban a jogerős ítélet vonatkozásában szétartó bírói joggyakorlatra, az ügy szempontjából releváns jogszabályi rendelkezések eltérő értelmezésére vagy alkalmazására nem hivatkozott. A felperes nem mutatott be olyan elsőfokú bírósági ítéleteket, amelyek alapján a bírói gyakorlat szétartó voltára lehet következtetni, s ilyen ítéletekről a Kúriának nincs tudomása. Önmagában az a körülmény, hogy a felvetett kérdésben a Kúria még nem hozott döntést, nem valószínűsíti a joggyakorlat egységesítésének vagy továbbfejlesztésének a szükségességét. A jogerős ítélet kapcsán olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye fennállna, a Kúria nem azonosított, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[19] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján az általa becsatolt magánszakértői vélemény szakértői véleményként való felhasználásának elutasítás nélküli mellőzését sérelmezte. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben a magánszakértői

véleményt okirati bizonyítékként értékelte, ezáltal a felperes az eljárási jogszabálysértések körében előadott hivatkozásával ténylegesen a bizonyíték felülrértékelését vagy újbóli értékelést kívánja elérni. A bizonyíték értékelése körében a Kúria már több határozatában rámutatott arra, hogy önmagában az, hogy a fél nem ért egyet a bizonyítás eredményének értékelésével, a jogerős ítélet szerinti mérlegelésével, és a saját álláspontjának szeretne érvényt szerezni, a felülvizsgálati kérelem befogadásához nem elégséges (Kfv.35.062/2022/3., Kfv.35.133/2022/3., Kfv.37.037/2022/2.). Emellett a Kúria már azt is több határozatában hangsúlyozta, hogy a bizonyítékok értékelésére, valamint a téves következtetésre alapított eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag akkor alapozza meg, ha az elsőfokú bíróság az általa figyelembe vett bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs törvényes lehetőség (Kfv.37.431/2022/3., Kfv.37.220/2022/2., Kfv.37.760/2022/2., Kfv.37.028/2022/2., Kfv.37.687/2021/2., Kfv.37.354/2022/2., Kfv.37.037/2022/2.). Ugyanakkor a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjában meghatározott okból a Kúria a felülvizsgálati kérelmet csak akkor fogadhatja be, ha fennáll az ügy érdemében való eltérő döntés elvi lehetősége (Kfv.37.067/2024/2.). A Kúria a konkrét ügyben a periratok alapján azt állapíthatta meg, hogy a felperes által mellőzött bizonyítékként hivatkozott magánszakértői véleményt az elsőfokú bíróság okirati bizonyítékként értékelte, így a bizonyíték indokolás nélküli mellőzése, mint befogadási okként előadott körülmény nem áll fenn, továbbá a magánszakértői vélemény okirati bizonyítékként való értékelése körében Kúria nem észlelt olyan kirívóan okszerűtlen értékelést vagy súlyos logikátlan következtetést, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné, így ez sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát, ezért a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján nem indokolt.

[20] Ezt követően a Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta, hogy a felperes által nem nevesített további befogadási okok megalapozzák-e a felülvizsgálati kérelem befogadását. Ennek során megállapította, hogy jelen perbeli ügyben nem merült fel olyan elvi jelentőségű jogkérdés, amely különleges súllyal, illetve társadalmi jelentőséggel bírna, ugyanis a jelen közigazgatási per alapját képező ügy nem minősíthető nagy számban előforduló új típusú ügyként, továbbá a felmerült jogkérdés nem érinti a jogalanyok széles körét, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerinti befogadhatósági ok fennállása sem állapítható meg. A Kúria értékelése szerint az Európai Unió jogának közvetlen alkalmazása nem merült fel, ennél fogva az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége nem áll fenn, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontjában meghatározott okból sem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot a felperes szintén nem jelölte meg, így nem is nevesített olyan, a BHGY-ban közzétett kúriai határozatot, illetve annak azt a részét, amelytől a jogerős ítélet azonos vitatott jogkérdésben eltérne, ezáltal a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel - indokolás hiányában - a Kúria hivatalból nem vizsgálhatta e befogadási ok fennállását.

[22] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[23] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta, mivel a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[25] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2024. december 12.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró, Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró**